

עמ"ת 17450/07/16 - דוד חי חסדאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 17450-07-16 חסדאי(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עורר	דוד חי חסדאי (עצור בפיקוח) באמצעות עו"ד עדי קידר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד דניאל מור מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית משפט השלום (כב' השופט קורנהאוזר) מיום 22.6.16 לפיה דחה את בקשתו של העורר לעיין מחדש בתנאי שחרורו כך שיבוטלו התנאים המגבילים.

כנגד העורר הוגש ביום 18.10.12 כתב אישום המייחס לו עבירות של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים. העורר שהה כשלושה חודשים במעצר של ממש ומיולי 2015 באיזוק אלקטרוני.

2. ביום 7.4.16 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט ברעם), במסגרת ערר שהוגש, כי לעורר ינתנו "חלונות אוורור" בתחומי הישוב בית אל למשך פרקי זמן של שעתיים אחת לשבוע, זאת לאחר שבתחילת ההליך הותר לעורר לצאת לתפילות מדי יום.

3. ביום 15.6.16, בעקבות בקשה לעיון חוזר, הורה בית משפט השלום (כב' השופט קורנהאוזר) על הקלה בתנאי המעצר באיזוק אלקטרוני באופן שיותר לעורר לשהות בתחומי הישוב בית אל, תחת פיקוח, בין השעות 10.00-19.00.

על ההחלטה האמורה הוגש ערר. במהלך הדיון בערר הוצג בפני בית המשפט (כב' השופט מוסק) חומר מודיעיני חסוי, שלא הוצג בפני בית המשפט השלום במהלך הדיון בפניו. בסיום הדיון ניתנה החלטתו של בית המשפט ולפיה בשלב זה לא תהיה הקלה בתנאים, התיק יוחזר לבית משפט השלום על מנת שיקיים דיון נוסף בפניו ויעיין בחומר החסוי, "וזאת מבלי להביע עמדה באשר למשקל החומר או השלכתו לגבי שני התנאים".

4. ביום 22.6.16 ניתנה החלטתו של בית משפט השלום מושא הערר, זאת לאחר שבית המשפט עיין בחומר החסוי, ולפיה עיין בחומר החסוי מוסיף על הקושי שעלה מהתסקיר ומעברו הפלילי של הנאשם המקשה ליתן בו אמון, ויש בו כדי לשנות את נקודת האזון. על כן, ובהתחשב בכך שהכרעת הדין צפויה היתה להינתן בטרם תחילת הפגרה קבע בית המשפט כי תנאי מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני ישארו על כנם ללא הקלה נוספת בתנאים.

5. לטענת ב"כ העורר שגה בית המשפט עת לא התייחס להתנהלות המשיבה אשר בחרה שלא לחשוף את החומר שבידיה עד למתן ההחלטה המקורית בדבר הקלה בתנאים ועת לא קיבל את הטענה לפיה מנוצל ההליך הקיצוני והחריג של הצגת ראיות חסויות במקום לא מתאים. אין גם בחומר הסודי כדי להצדיק אי הקלה בתנאים באשר העורר גם כך נע מדי יום לתפילות ואף שוהה ללא פיקוח בביתו ובית המשפט התעלם מנימוקיו שלו בדבר חלוף הזמן והעובדה שהמיוחס למשיב אינו מצדיק תנאים כה מכבידים. עוד נטען כי בינתיים ניתנה הכרעת הדין והעורר זוכה מהעבירה החמורה יותר ואף נתבקשה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, נתון המלמד על העונש הצפוי.

לטענת ב"כ המשיבה בחר ב"כ העורר להעלות טענות שאין מקומן בהליך זה. טענותיו כנגד העיין בחומר הסודי הן כנגד החלטתו של כב' השופט מוסק והדרך להשיג עליהן היא בתקיפת אותה החלטה. גם את טענותיו בעניין הכרעת הדין שניתנה בינתיים לא ניתן לברר לראשונה במסגרת הערר. מעבר לכך טוען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הטענה כי העורר זוכה מהעבירה החמורה יותר וחזקת החפות אינה עומדת לו עוד. מסוכנותו של העורר עולה מהכרעת הדין, מעברו, מהתסקירים שהוגשו לגביו ומהחומר המודיעיני. הדיון בעניינו נדחה לספטמבר בשל חובת התסקיר הקבועה בחוק ועד לסיום ההליכים בעניינו אין מקום להקלה בתנאים.

6. דין הערר להידחות.

טענותיו של ב"כ העורר כנגד עצם העיין בחומר החסוי בהתאם להחלטתו של כב' השופט מוסק אין מקומן בהליך זה אלא במסגרת הליך של השגה על אותה החלטה.

השאלה היא האם יש מקום להתערב בהחלטתו הסופית של כב' השופט קורנהאוזר אשר בחר שלא לשנות מתנאי המעצר בהם היה נתון העורר. התשובה לכך היא בשלילה. שירות המבחן, כשנתבקש לבחון את שאלת ההקלה בתנאים, נמנע מהמלצה בעניינו של העורר וזאת לאור המסוכנות העולה ממנו. זו גם עולה מרישומי הפלילי, על אף גילו הצעיר, ומהחומר החסוי שהוגש. לכך מצטרפת בינתיים הכרעת הדין שניתנה לאחר החלטתו של כב' השופט קורנהאוזר ולפיה הורשע העורר בעבירה של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים. העורר אמנם זוכה מהעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אך עיין בכתב האישום ובהכרעת הדין מעלה כי בנסיבות, הוא הורשע בעבירה החמורה מבין השתיים בכל הנוגע לפוטנציאל המסוכנות העולה ממנה. שליחתו של העורר לממונה על עבודות שירות אין בה כדי להוליך להוביל למסקנה אחרת.

התוצאה היא שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הנוכחים.

שירלי רנר, שופטת